

Exposició “La nostra Banda”

— J. V. Albert —

La idea de fer aquesta exposició va sorgir fa dos anys quan el director de la banda (Cèsar Torlà) n'organitzà una d'instruments, però ho vàrem deixar per a més endavant. Els motius d'haver-la fet ara han sigut tant el col·laborar amb “Lo comité” per a impulsar la restauració de l'Església Vella, com el donar a conèixer la història de la nostra banda.

Farà uns dos mesos, vaig començar a voltar per totes les cases de gent que creia pogueren tindre alguna fotografia antiga. Al principi era molt fàcil de trobar-ne, però la cosa poc a poc es va anar complicant. Això va fer que cada vegada que sortís una fotografia nova em pegués un bot el cor. A la fi, vaig aconseguir reunir un total de 46 fotografies corresponents a la història de la banda.

Per a muntar l'exposició vàrem quedar el dia abans de la inauguració. Vam netejar un poc l'Església, anàrem a portar els quadres, les cintes, els trofeus, els tra-

ges, els instruments i començarem a posar-ho tot en el lloc on crèiem més adient (els quadres i els trages els ficàrem per ordre cronològic i els instruments i les cintes els utilitzàrem d'ornamentació).

El dia de la inauguració, la banda de música va fer un passacarrer fins al lloc de l'exposició. Tot seguit, donàrem pas a l'acte d'obertura on Vicente Rocher va ser l'encarregat de presentar. Després, vàrem dir unes paraules jo, Cèsar (el director) i Agustí (delegat comarcal), donant-la així per inaugurada.

En les dues setmanes que ha estat oberta l'exposició han passat per veure-la unes 300 persones, les quals han fet que aquesta siga un èxit.

Per a finalitzar, com no, vull donar les gràcies a totes les persones que, de manera desinteressada, ens han deixat les fotografies fent possible que la societat tinga per a sempre la història fotogràfica de la seua banda.

■ Història de la nostra Banda

Les bandes de música tenen el seu antecedent en les bandes militars, ja que han sigut constituïdes segons el seu model, és a dir, compostes per instruments de vent, de fusta i de coure.

Foren “Luis XIV” i “Federico el Grande”, cap a l'última part dels s. XVII i XVIII, respectivament, els que varen introduir i consolidar aquest tipus d'agrupació en el nostre país.

Els fets bèlics ocorreguts en la primera meitat del s. XIX van omplir de conjunts musicals militars la geografia de les terres valencianes. Quan no eren les tropes napoleòniques, eren els Exèrcits Espanyols o les Milcíes Valencianes i quan no era la contenda entre liberals i conservadors, eren les tropes carlistes contra les “cristianes”, però sempre, en tots aquests conflictes, cada facció anava acompanyada de la seva agrupació musical per a donar solemnitat a la victòria o per a impressionar a les persones de les localitats per on passava.

Quan aquestes músiques militars varen anar dissolvent-se o retirant-se dels pobles es va despertar el desig de crear Bandes Locals per tal d'amenitzar i donar solemnitat als actes cívics i religiosos. Les persones que ensenyaven música eren bé els antics components de les Bandes Militars que s'havien quedat al poble, bé els

“ministrils” (músics que servien en les capelles, catedrals i parròquies tocant l'orgue, dirigint el cor, etc.).

Les Bandes de Música van poder assentar-se gràcies al caràcter mediterrani i festiu de la gent d'ací (les festes patronals i populars, revetlles, etc. eren la seva raó de ser).

En el nostre poble, la Banda de Música va ser fundada el 1873 (ara fa 126 anys) sent el seu primer músic major (nom que rebia abans el director) Miralles, el segon “Quelet del Fuster”, el van seguir Miguel Granell, Ximet de “Cagarrita”, “el tío “Loriano” Alecos Ortí, Quelo “l'Escalet”, Castro, Samper, Espinosa, Artemio Fabregat, Rambla, Vicent Zandalinas i Enrique Martínez. Sent avui en dia el director Cèsar Torlà. Tots aquests directors, han sigut o són els encarregats de transmetre i fomentar la cultura musical i folklòrica dins del nostre poble, ajudats -com no- d'homes com: “El tio Miguel”, “el tio Joaquin”, “el tio José Miguel”, “el tio Javier” i un llarguíssim etc.

En conclusió, aquesta exposició pretén permetre'ns recordar a totes aquelles persones (algunes oblidades per tots) que han contribuït a mantindre fins als nostres dies una tradició ja tan arrelada en el nostre poble i en la nostra comunitat ¡La tradició Musical!